

alene Laksefiskeriet, men ogsaa Sildefiskeriet, der tidligere var den næststørste Indtægtskilde —, at Fiskerne der savne ethvert Middel til selv at kunne klare sig under disse Kalamiteter.

Jeg skal slutte med en Henstilling til den højtærede Minister og det høje Ting om at se lidt venligt paa os derovre og bidrage til, at disse ødelæggende Virkninger af Stormfloden, som er overgaaet os, men som det øvrige Land de fleste Steder har været fri for, afhjælpes, og at man i Glæde over selv at være sluppen fri for de store Tab støtter dem, der have lidt den store Skade.

K. M. Klausen: Jeg skal gøre nogle Bemærkninger vedrørende de Samraad, der have været afholdte angaaende dette Afsnit paa Budgettet. Der er for det første afholdt et Samraad om Honorar til tre Søofficerer, der fungere som Skibsførere under Statsbanedriftens Søfartsafdeling. Det forekommer mig, at det er uheldigt, at Søofficerer trænge ind paa dette Omraade. Disse tre Søofficerer faa et Honorar af 2,700 Kr. hver foruden den Løn, der tilkommer dem fra Marinen, saa man kan forstaa, at det for Søofficererne er udmærket at have saadanne tre Poster, som de kunne blive ansatte i og opnaa saa høje Honorarer for. Men lige saa sikkert er det, at det er til Skade for dem, der ere ansatte i Søfartens Tjeneste, idet det skader Avancementet for dem. Jeg synes derfor, at det var heldigst, at de Folk, der ofre sig for Søfartstjenesten, fik de Stillinger, som der var, og at Marinens Officerer bleve i deres Stillinger og passede den Tjeneste, de ere uddannede til.

Der har dernæst været afholdt et Samraad angaaende en forandret Tantiemefordeling ved Statsbanerne. Vi vide alle, at den Tantiemefordeling, der fandt Sted sidste Aar, vakte megen Misfornøjelse hos de laverelønnede Funktionærer ved Statsbanerne. Efter Loven er det saaledes, at det Beløb, som kan blive at udbetale i Tantieme, skal deles i 12,000 lige store Lodder. Men naar man ser, hvorledes disse 12,000 Lodder blive fordelte, vil man kunne forstaa, at de Andele, som kunne tilfalde de fleste, maa blive meget smaa. Naar f. Eks. hele den store Klasse, som omfatter Ledvogtere, Signalvogtere, Banevogtere, Bane- og Telegrafarbejdere, Broformænd og Brovægtere, ikke faa mere end 1,750 Lodder til Fordeling mellem sig, eller naar f. Eks. Portørerne og

Stations- og Kontorbudene ikke faa mere end 1,700 Lodder, medens der derimod tilfalder de højstlønnede Statsbaneembedsmænd, som jo kun udgøre et forholdsvis lille Antal Personer, 1,000 Lodder, kan dette naturligvis ikke andet end vække Misfornøjelse. Nu findes der i Loven om Statsbanedriften en Bestemmelse om, at den Fordeling, som man har antydnet i denne Lov, ikke skal være den endelig gældende, men at Sagen kan tages op til Forhandling, og at der paa Finansloven kan fastsættes en ny Fordelingsmaade, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke finder Anledning til at tage denne Sag under fornyet Overvejelse, saa at man ved Finanslovens 3die Behandling kunde fastsætte andre Fordelingsregler end dem, man har fulgt i det sidste Aar. Jeg skal med det samme henlede Opmærksomheden paa, at der er en hel Klasse af Jernbanefunktionærer, der helt er udelukket fra Andel i Tantieme, og henstille, om man ikke kunde tage dem med. Jeg tænker her paa hele den store Klasse: Depotarbejderne, som slet intet faa. Jeg haaber altsaa, at man vil komme til en mere retfærdig Fordelingsmaade til næste Aar end den, der anvendtes det sidste Aar.

Der har saa været afholdt Samraad om Jernbanefunktionærernes Oplæring i Bro-sprængning: Her erindres man atter om den afgaaede Krigsministers Virksomhed, idet han har foranlediget, at en Del Jernbanefunktionærer ere bleve indkaldte og under Ingeniørvæsenets Ledelse ere bleve oplærte i, hvorledes man sprænger en Jernbanebro i Luften. Jeg synes, at det er en underlig Lærdom at give disse Folk. Vi anvende mange Penge paa at bygge vore Jernbaner, og Brobygning er ikke den mindste Bekostning; men skulle vi bagefter anvende Penge til at oplære Funktionærer i, hvorledes de skulle sprænge disse Broer i Luften, finder jeg, det er en højst unødigt Anvendelse af Statens Penge og disse Funktionærers Tid. Det er netop et Bevis paa, hvorledes Militarismen er begyndt at sidde til Højborde her i Landet, at den ikke kan holde sig til sit eget og passe sig selv, men skal trænge sig ind paa næsten alle civile Omraader. Vi have hørt, hvorledes den afgaaede Krigsminister havde rumsteret i Statsskovene og fældet Træer der, som det passede ham. Her er et andet Eksempel paa, at den afgaaede Krigsminister har søgt at trænge sig ind paa et Omraade, hvor han, synes jeg, ikke har noget at bestille. Jeg vil haabe, at